

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

landsråd kommer til samme afgørelse som det tidligere landsråd. Jeg tror, at denne løsning, hvor hverken vi i udvalget eller ministeren tager nogen beslutning, men overlader et fremtidigt initiativ til deciderede grønlandske kredse, er den rigtige.

Med disse bemærkninger vil jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget med de foreslåede ændringer.

Morten Lange: Når man sammenligner det antal tjenestemænd, som indgår under denne lovgivning, med det antal tjenestemænd, der indgår under tilsvarende lovgivning i Danmark, viser tallet sig at være beskedent. Når man sammenligner tjenestemandsløvene i Danmark med de grønlandske, viser det sig, at de grønlandske faktisk er mere udviklede; man må nærmest sige — man kan jo ikke så godt, når det gælder Grønland, være bekendt at snakke om jungler — at de er et særdeles sammenfiltret dværgkrat af bestemmelser. Udvalget har set på en hel del af disse ting, og jeg mener, at lovforslag nr. 134 med de foreslåede ændringer er mere rimeligt end det, som oprindeligt forelå for folketinget.

Jeg tror blot, at dette er et beskedent stadium på livets vej. Det vil formodentlig, som også den radikale ordfører nævnte det, være naturligt i vid udstrækning at gå over til åremålsansættelse eller, om man vil, en årsafgrænset kontrakt for dem, der udsendes til Grønland, på den ene side; på den anden side er jeg ikke i tvivl om, at de nuværende lønfastsættelser efter fødestedskriterier og andre særprægede kriterier kun kan have en begrænset tid for sig. Men dér må vi jo med rimelighed vente på et initiativ fra det grønlandske landsråd, som sidder den sag væsentlig nærmere end vi andre.

Hovedkonklusionen af det udvalgsarbejde, der har været med lovforslagene, blev jo den at holde lidt igen på lønstigningerne til de grønlandske tjenestemænd samtidig med, at de blev indrangeret under den nye tjenestemandsløvs danske principper. Jeg har tilsluttet mig disse reduktioner; jeg synes, de er rimelige, selv om det skal være fuldstændig klart, at en sammenligning mellem lønforholdene i Grønland og i Danmark er yderst besværlig.

Når vi giver tilslutning til denne lovgiv-

ning, som den foreligger nu, er det fra mit partis side ikke nogen konstatering af det evig dejlige tjenestemandssystem for Grønland, tværtimod. Vi tilslutter os dette, fordi det betyder en rimelig og fornuftig udvikling i forhold til det bestående, men bestemt ikke fordi det på nogen måde præciserer det endemål, som vi forhåbentlig skal nå inden for en relativt kort årrække.

Knud Hertling: Jeg vil gerne begynde med at udtrykke min glæde over, at lønningsudvalget har udført så fint et arbejde.

Hele udgangspunktet, nemlig de tre lovforslag, var jo sådan, at det måtte medføre stærke diskussioner ikke blot her i salen ved første behandling, men også under udvalgsbehandlingen. Afslutningen af den udvalgsbehandling, der har været, er, kan jeg sige, både hr. Rosing og jeg overordentlig tilfreds med. Jeg synes, udvalget er nået frem til resultater, som ikke blot er rimelige ud fra samfundsmæssige hensyn, men som jeg også regner med vil kunne accepteres af de tjenestemandsgeselskaber, der jo først og fremmest berøres af denne løsning.

Det store spørgsmål for os har jo været spørgsmålet om den forskel, der er mellem den disponible løn for tjenestemændene i Danmark og tjenestemændene i Grønland. Når man betragter det fuldstændig isoleret, er det ikke så mærkeligt, at mange af os bliver noget underlig til mode ved at se udregninger, der siger, at alene fordi loven skal have tilbagevirkende kraft til 1. juli 1969, skal der udbetales en hel del penge, mange penge, som efterbetaling ud over den lønforbedring, lovforslagene indebar. Når vi betragtede disse beløb, blev vi en lille smule forvirrede, fordi ingen her i Danmark, heller ikke efter tjenestemandsgeselskaberne, har fået så store efterbetalinger, som de grønlandske og de i Grønland arbejdende danske tjenestemænd vil få.

Men jeg tror nok, det var rigtigt, at vi under udvalgsbehandlingen blev enige om — trods somme tider ret kraftige udtalelser undervejs — at livet i Grønland trods alt endnu er forskelligt fra livet hernede, at det vil være rimeligt at give de folk, der arbejder i Grønland, bedre vilkår end dem, man giver folk hernede. En ting, som vi også fra grønlandsk side er overordentlig bange for, er, at hvis vi forringede forholdene i Grøn-